

Zo goed kan simpel zijn

Buurman in de winter van en met
Andreas Denk en Jordi Casanovas.

Foto Leo van Velzen

**Uit niets iets maken, dat zowel
absurd als alledaags is, aandoenlijk
én gemakkelijk, dat doen deze
buurmannen.**

MIRJAM VAN DER LINDEN

Dans

*****

Buurman in de winter door Plan D- / Andreas Denk. Choreografie en dans: Andreas Denk en Jordi Casanovas. Eindregie: Bram de Goeij. 10/11, De Krakeling, Amsterdam

Tournee: plan-d.nl

Hoe simpel kan het zijn: je neemt een leeg houten huisje en aan het eind van de voorstelling staat dat vol spullen, is het half afgebroken en loopt het over van de verhalen en emoties. Langs deze lijn, van rust naar chaos, van statisch beeld naar dynamische verbeelding, loopt het gemakkelijke en aandoenlijke Buurman in de winter, een danstheaterproductie van Plan D- / Andreas Denk.

In het lege houten huisje, met alleen een hertenkop aan de muur dat af en toe van zich laat horen, arriveren twee mannen. Ze dragen stevige schoenen en dikke jassen, want buiten sneeuwt het, is het koud. De kalende Andreas Denk en Jordi Casanovas - geen flitsende jonge dansers hier - zijn een mooi

stel, buurmannen naar het schijnt. De één een boom van een vent, de ander iets kleiner, en beiden ogenschijnlijk onhandig in hun bewegingen. Maar stiekem toch heel behendig en perfect in timing. Typisch slapstick dus. Ze gaan zich voorbereiden op de winter, dat is eigenlijk het hele eieren eten.

Uit de koffers komt van alles, maar heel belangrijk: een paar grote potten Nutella, een vogelhuisje waarin een fles Schnapps verborgen zit en twee breiwerkjes, want warme sjaals zijn onontbeerlijk in de winter. Dat alles moet een plek krijgen, zoals er ook een kapstok moet worden getimmerd en er tijd moet zijn voor een riedel op de trompet.

Andreas Denk, voorheen een van de artistiek leiders van het vermaarde, vijf jaar geleden opgeheven Hans Hof Ensemble, kan uit niets iets maken. Attributen en rekwisieten zijn zijn motor, die zwingelen zijn bewegingen en bewegingsfrasen aan. Zo is het alledaagse genoeg voor een hele choreografie. En lijken de buurmannen soms meer klussers dan dansers.

De twee slaan zich samen overal doorheen, het zijn echte maatjes. Ze leggen een kachel aan, bakken kletsoppen en geven elkaar cadeautjes. Maar gelukkig is niet alles lief en aardig. Buurman in de winter is ook fiks absurd, eng (soms) en grof, wat maakt dat je voortdurend wordt verrast. Een klein vogeltje brengt bij de heren een flamboyante flamencoserenade teweeg, de ijsbeer die binnenstapt wordt een paar kinderen te veel; ze rennen de zaal uit. Ogen op schoteltjes zijn er ook als het halve decor met een motorzaag wordt gemold om de kerstboom, die niet door de deur past, naar binnen te krijgen. Hoe simpel kan het zijn.